

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordinariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

Quo Praeter Varias Ac pervtiles Additionibus praecipuis & in foro
potissimum occurrentibus Tomi primi Quaestionibus annexas, etiam S.
Rotae Romanae Decisiones Novissimae De Eadem materia editae, &
singulari studio selectae continentur - Hac postrema editione
praecedentibus duobus Tomis primum additus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agr., 1684

Ad Quæst. VII. Additio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61921](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61921)

Non obstat, quod intentavit remedium l. diffamari, & consequenter dicitur reus, quia ad istum effectum debet docere de sua possessione, cum hoc remedium non competat ei, qui non possidet. *Bald. in l. 3. num. 2. C. qui bon. ced. poss. Boer. decis. 255. nu. 10. Gabr. de offio. conclus. 6. num. 32. Et fuit resolutum in causa Toletana diverse partis 27. Jun. 1584. coram bon. mem. D. Episcopo, & de ista possessione non constat, imo probatur possessio fratrum.*

Nec obstat statutum Mediolanense de continuanda possessione defuncti in hæredem, quia non habet locum in bonis, quæ à defuncto naturaliter tantum possidebantur. *Imol. in consil. 16. colum. 2. Ias. consil. 147. num. 3. lib. 2. & in terminis bonorum feudaliū, & emphiteuticorum tradunt Cornuus consil. 173. in ultimo dubio, lib. 2. Ias. in consil. 152. circa principium & colum. ultim. lib. 4. Rub. Alexandr. consil. 151. Et fuit decisum in causa Imolensi bonorum 10. Aprilis 1592. coram R. P. D. Pamphilio, & tanto magis stante pacto, appposito in instrumento locationis, quod bona locata non transeant ad hæredes: unde succedit alia limitatio, quod hujusmodi statuto non est locus, quando possessio est apud defunctum ex causâ de sui naturâ non transitiva ad hæredes. *Alexand. consil. 173. num. 4. lib. 2. cum aliis allegatis.**

Ad Quæst. VII. Additio.

Exemptos ab ordinario, qui eo ipso sunt immediatè subjecti Sedi Apostolicæ, non posse expressè aut tacitè renunciare suæ exemptioni, neque protogare alterius judicis jurisdictionem, cum non agatur de solo ipsorum exemptorum præjudicio, sed simul de præjudicio eximentis. *Rota apud Crescent. decis. 3. de foro com. per. Et coram san. mem. Gregor. XV. decis. 325. num. 23. & 24. illos autem, quibus privilegia exemptionum concessa sunt ob solum ipsorum favorem, assignatis certis iudicibus coram quibus conveniantur, posse ad libitum suum exterorum iudicum jurisdictioni se subijcere decidit ead. Rota coram Sevaph. decis. 595. num. 7. Et in recent. decis. 600. n. 3. Et 4. par. 1. de expressa autem renunciatione plura inferius ad part. 3. q. 35.*